

Sygn. akt II Cz 903/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz (spr.)

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) **Sp. z o.o. w S.**

przeciwko dłużnikom **A. S., S. S.**

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia

9 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt I Co 758/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 903/14

UZASADNIENIE

Wierzyciel złożył skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu P. S. w sprawie Km 2799/13 - postanowienie z dnia 28 lutego 2014 r. ustalające koszty postępowania egzekucyjnego i obciążające nimi wierzyciela.

W odpowiedzi na skargę Komornik podniósł, że wierzyciel został obciążony kosztami postępowania z uwagi na niecelowe wszczęcie egzekucji w zakresie kwoty 68.604,21 zł, która została spłacona przez dłużników przed wszczęciem postępowania w sprawie Km 2799/13. Odnosząc się do wniosku o obniżenie opłaty egzekucyjnej Komornik wskazał, że nakład jego pracy w trakcie postępowania egzekucyjnego był znaczny, a wierzyciel nie przedstawił swojej sytuacji majątkowej.

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił skargę .

W uzasadnieniu wskazał, że wierzyciel nie uzasadnił w racjonalny sposób zarzutu braku podstaw prawnych do naliczenia opłaty egzekucyjnej i obciążenia nią wierzyciela. Przeciwnie, w myśl art. 49 ust. 2 w zw. z ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż

1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Natomiast w przypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, uiszcza wierzyciel.

Sąd Rejonowy wskazał, że spłata części zobowiązania przez dłużników miała miejsce kilka miesięcy przed złożeniem przez wierzyciela wniosku egzekucyjnego. Wierzyciel miał zatem możliwość dokładnego zweryfikowania aktualnego stanu zadłużenia i wskazania go we wniosku egzekucyjnym. Tym samym z uwagi na to, że dłużnik dokonał wpłaty na konto wierzyciela kwoty 68.604,21 zł jeszcze przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, wszczęcie egzekucji w tym zakresie było niecelowe.

W ocenie Sądu Rejonowego również wniosek wierzyciela o obniżenie opłaty egzekucyjnej był bezzasadny. Jak wynika z akt egzekucyjnych Komornik prowadząc postępowanie Km 2799/13 dokonał szeregu czynności zmierzających do wyegzekwowania roszczenia na rzecz wierzyciela - w tym zajęcia rachunków bankowych w kilku bankach, zajęcia wierzytelności (m. in. w Urzędzie Skarbowym w I.), zajęcia nieruchomości o numerze (...) oraz podjął czynności terenowe, podczas których zajęto ruchomości w postaci samochodu osobowego. Nie można zatem stwierdzić, że nakład pracy organu egzekucyjnego był nieznaczny i z tego powodu uzasadniał obniżenie opłaty egzekucyjnej. Ponadto wierzyciel nie przedstawił swojej sytuacji finansowej, która mogłaby uzasadniać obniżenie opłaty.

Zażalenia na postanowienie złożył wierzyciel i domagał się jego zmiany poprzez uchylene orzeczenia Komornika w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego, ewentualnie obniżenie wysokości tych kosztów w stosunku do poniesionych przez organ egzekucyjny wydatków i nakładu pracy. Wnosił także o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego naruszenie art. 770 k.p.c. w zw. z art. 49 ust. 4 i 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. W ocenie skarżącego wszczęcie egzekucji było celowe, albowiem dłużnicy na tamtą chwilę nie spłacili całości zadłużenia. Ponadto pomyłka wierzyciela w oznaczeniu wysokości należności podlegającej egzekucji nie spowodowała po stronie organu egzekucyjnego konieczności podjęcia żadnych dodatkowych czynności.

W odpowiedzi na zażalenie dłużnicy wnosili o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Rejonowy wydał trafne rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi na czynności komornika.

Na wstępie należy przypomnieć, że regulacja kosztów postępowania egzekucyjnego została zawarta w art. 770 k.p.c., który stanowi przepis szczególny do art. 98 i n. k.p.c. W postępowaniu egzekucyjnym obowiązuje zatem zasada odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucji, niezależnie od wyniku tego postępowania, przy czym chodzi tu o koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Koszty egzekucyjne mogą obciążać wierzyciela tylko w przypadku, gdy nie były niezbędne do celowego prowadzenia egzekucji. Chodzi tu w szczególności o decyzję, czy wydatek poniesiony w postępowaniu egzekucyjnym był konieczny, ale także czy przeprowadzenie egzekucji w ogóle było celowe (vide: uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 27 listopada 1986 r., III CZP 40/86).

Zdaniem Sądu Rejonowego, które Sąd Odwoławczy podziela, na gruncie rozpoznawanej sprawy wszczęcie egzekucji co do spłaconej wcześniej przez dłużników kwoty 68.604,21 zł nie było celowe. Oceny tej nie zmienia fakt, że do wyegzekwowania pozostawała jeszcze znaczna kwota wynosząca 403.765,07 zł. Zdaniem Sądu Okręgowego, omyłka we wskazaniu właściwej kwoty należności do wyegzekwowania przez organ egzekucyjny obciąża wyłącznie wierzyciela i jej konsekwencje nie mogą zostać przerzucone na dłużników. Tym samym Komornik prawidłowo ustalił w postanowieniu z dnia 28 lutego 2014 r. opłatę egzekucyjną od postępowania umorzonoego w zakresie kwoty 68.604,21 zł i obciążył nią wierzyciela na podstawie art. 49 ust. 2 w zw. z ust. 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, a Sąd Rejonowy słusznie skargę na to orzeczenie oddalił.

Zgodnie z art. 49 ust. 7 i 10 ustawy, sąd może obniżyć wysokość opłaty stosunkowej biorąc pod uwagę w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów. Co prawda, przepisy nie określają przesłanek obniżenia opłaty egzekucyjnej, jednak nie ulega wątpliwości, że powinno być ono stosowane

z dużą ostrożnością i na zasadzie wyjątku od reguły. Zakładając racjonalność ustawodawcy należy przyjąć, że wysokość opłaty egzekucyjnej określona w tym przepisie odpowiada normalnemu nakładowi pracy poniesionemu przez komornika w warunkach konkretnej sprawy przy wskazanym przez wierzyciela sposobie egzekucji.

Analiza przebiegu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 2799/13 prowadzi do wniosku, że nakład pracy Komornika odpowiadał normie. Organ egzekucyjny od dnia wszczęcia postępowania do jego częściowego umorzenia wykonał szereg czynności zmierzających do wyegzekwowania należności objętej wnioskiem egzekucyjnym, zgodnie ze wskazanym sposobem egzekucji.

W myśl z art. 49 ust. 10 ustawy j. w. przy ocenie zasadności wniosku o obniżenie opłaty stosunkowej Sąd może wziąć pod uwagę, niezależnie od nakładu pracy komornika, również sytuację majątkową wnioskodawcy. W rozpoznawanej sprawie wierzyciel w ogóle nie powoływał się na swoją sytuację majątkową, a zatem również z tej przyczyny wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej nie mógł zostać uwzględniony.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie jako bezzasadne.